

A Karácsonyi Gyűlés

*mint a törekvő ember alapköve valós céljának megerősítéséért,
az emberiség fejlődéséért*

*Ámen
Uralkodnak a Gonosz-erők
Tanúi az eloldódó Én-ségnek
Más által okozott önösség-vétket
Élünk meg a mindennapi kenyérben
Melyben nem uralkodik az Ég akarata
Mert az ember elhagyta országotokat
És elfelejtette neveteket
Ti Atyák a Mennyekben.*

Rudolf Steiner: Makrokozmoszikus Miatyánk

„Hogy a Karácsonyi Gyűlés megfelelően hasson, ahhoz mindig, újra meg újra meg kell újítanunk magunkban, éppen azzal, ami kisarjadhat belőle, mintha a Karácsonyi Gyűlés most is történne és jelen volna. Jó lenne, ha sok minden életre kelne, kifejlődne a Karácsonyi Gyűlésből egy egyre tovább bővülő megújulásban. A Karácsonyi Gyűlés mindenekelőtt igazi, bátor, az antropozófia ügyét az életben is képviselő antropozófus lelkek révén bontakozhat csak ki. Ha összejöveteleinknek köszönhetően egyre gyarapodik antropozófus barátaink lelkében, szívében a bátorság, akkor végül az Antropozófiai Társaság – mint test – képes lesz valamire az antropozófus lelkek tetteiben: arra ugyanis, hogy a Káli Juga befejeződése után kezdődő már világosodó korszak szellemi megnyilatkozásait bátran belevigye a világba az emberek további fejlődése érdekében. Ilyen tudat átérzésével cselekedni is bátrabban fogunk!”⁽¹⁾

Az 1923 végén megtartott Karácsonyi Gyűlés az antropozófia legjelentősebb földi eseménye, amely számos okkal és céllal bír. Az ott történetek megértése, átérzése, megcselekvése – száz esztendő után is – igen komoly feladat Michael hívei számára. Az utóbbi évek, hónapok történései pedig kifejezetten szükségessé teszik, hogy megismerően, átérzőn kutassuk azokat a fényes és sötét fonalakat, amelyek az Antropozófiai Társaság újraalapításához és a három erőből megformált Alapkö szívekbe helyezéséhez vezettek.

Alapvető szálként ismerhetjük fel, hogy *„(...) a helyzet az, hogy a századfordulóval olyasmi történt a szellemi történések mélységében, ami hatásaiban megmutatkozik az emberek földi életének külső eseményeiben. Az egyik legnagyobb fordulat szellemi téren történt.”*⁽²⁾ Michael korának kezdetével jött el az idő, hogy a földre áradt, az ember által felvett, az Ahrimán által megszerezni kívánt intelligencia az érzéki-fizikai után a lelki-szellemi felé forduljon, *„...azt akarjuk megtanulni, hogy úgy beszéljünk a szellemiségről, ahogyan a galilei-kopernikuszi korban beszéltek az anyagokról és erőkről.”*⁽³⁾ Ez a „spiritualizált

intelligencia” – mely az érzékfeletti tudatos, következetes feltárására törekszik – világosságot, célt és egyben oltalmat adhat hanyatló földi létünkben.

Az antropozófia földi születését megelőzte, lehetségessé és szükségessé tette Michael égi iskolája. Ebben egyrészt felvázolta az „övéi”, azaz számunkra az évezredekén átívelő misztériumok tartalmát, amelyek az adott kor szelleméhez kapcsolódóan mindig megújuló szellemi-lelki tartalommal támogatták az emberiség fejlődését, másrészt kozmikus képekben vázolta fel a megújuló, ezoterikus keresztény misztérium tartalmát. Mi, a michaeli iskola hívei a Kali-yuga végével a földi létbe lépve, egyfajta otthontalansággal a lelkünkben, a mulandó értékek és célok között valódit keresve találtunk rá az antropozófiára, így lettünk egyúttal – a szívünk mélyén élő kozmikus képeket követve – az antropozófiái mozgalom tagjai. *„Az antropozófiái mozgalom impulzusa nem földi önkényességből eredt, hanem a szellemi világból elhangzott hívás követéséből, nem földi önkényességből, hanem azoknak a hatalmas képeknek a szemléléséből, amelyeket az emberiség szellemi élete újkori kinyilatkoztatásokul kapott meg a szellemi világból.”*⁽⁴⁾ Amiként az 1923-as Karácsonyi Gyűlés meghívottjai számára – akik a vártnál sokkal többen, közel nyolcszázan jelentek meg – egy sebtében felállított faépület biztosított „burkot”, úgy ugyanezen szót használva szándékozott Rudolf Steiner az újraalapított Antropozófiái Társaság által „burkot” képezni az antropozófiái mozgalom számára, hogy belső impulzusát kifejtse: *„(...)ahogyan azonban szellem nélkül semmis a forma, a szellem is tétlen, ha a megfelelő formát nem teremti meg magának.”*⁽⁵⁾

Elengedhetetlen, hogy rátekintsünk az Antropozófiái Társaság újraalapításához vezető sötétebb szálakra is. *„Amikor az ember kellemetlenül, rosszul érzi magát, akkor ezek a kellemetlen, rossz érzések körülötte vannak, és olyasmint jelentenek, ami bizonyos lényeket magához húz. Ezek a lények jelen vannak, és csak erre várnak, mint valamilyen fizikai lény, aki táplálékra vár.”*⁽⁶⁾

Rudolf Steiner a Társaság válságosabb időszakainak, valamint az első Goetheanum fizikai megsemmisülésének valódi, mélyebb okairól így beszélt: *„Aki személyes érdekből lép be ebbe a társaságba, az azt fogja találni, hogy a szellemtudományos igazságok az alacsonyabb ösztönöket, talán a legalacsonyabb ösztönöket ingerlik fel.”*⁽⁷⁾ További nehézségekről is szólt, úgymint a tagságon belüli féltékenykedés, személyes törekvések, kölcsönös ellenszenv és a tolerancia hiánya. *„Az emberek vallási közösségekben, egyéb közös szellemi javakban gyűlnek össze; gondoskodniuk kell bizonyos antipátiák kiegyenlítéséről, amelyek a születés előtti élet maradványaként találhatók meg. (...) Ezért olyan borzalmas, ha az emberek a szellemi életben megosztottak, ahelyett, hogy éppen a szellemi életben valóban egyesülnének.”*⁽⁸⁾

Így talán mélyebben átélhető, követhető – követendő – az a mód, ahogy Rudolf Steiner igyekezett a Karácsonyi Gyűlés megfelelő lelki terét a lelki-szellemi világ érdekei szerint megformálni:

„Még azt a kérésemet fejezném ki, hogy törekedjünk arra, hogy a gyűlésnek mindenekeelőtt meglegyen a hangulata. Ebből a hangulatból, ebből az antropológiai hangulatból fakad az, amire a következő napokban szükségünk lesz. És ha meglesz a következő napokban, akkor a jövőben is meglesz, ami felé az Antropológiai Társaság halad. Szívükre apelláltam, arra a bölcsességükre, amit szívük át tud forrósítani, lelkesíteni. Bárcsak fenntarthatnánk ezt az érzést, forróságot, lelkesedést a következő gyűléseken, hogy igazán termékeny munkát végezhesünk a következő napokban.(...)”

És valójában azért hívtuk önöket ide, kedves barátaim, hogy igaz antropológiai értelemben hozzuk létre a szívek harmóniáját. Az a remény él bennünk, hogy éppen ezt a felszólítást megfelelő módon értik meg.(...) Mert e napok tennivalói közül a legfontosabbat az önök szívében kell megcselekedni, kedves barátaim. A mondottak és hallottak csak úgy tehetők megfelelőképpen az antropológia fejlődésének kiindulópontjává, ha szívünk vére érte tud dobogni.”⁽⁹⁾

Az utolsó mondat egy újabb fontos, az újraalapítás szükségességéhez vezető szála mutat rá: milyen súllyal van jelen az antropozófia Michael híveinek az életében, illetve mennyire látjuk azt rendkívüli megnyilatkozásnak a földfejlődésben?

„Hallhatunk itt-ott véleményeket, amik azáltal tagadják meg teljesen az antropozófiai mozgalmat, hogy egyenlővé teszik azzal, amit helyettesítenie kell az emberiségben.(...) Kell annyi lelkesedés ügyünkért, hogy kizárjuk a külsőleges, felületes összehasonlítási lehetőségeket. Tudom, hogy ez félreérthető mondat, mégis kimondom itt körünkben, kedves barátaim; mert az Antropozófiai Társaságban az antropozófiai mozgalom fejlődésének egyik alapvető feltételét fejezi ki.”⁽¹⁰⁾

Egy másik fontos szál Rudolf Steinernek azon évtizedekig tartó erőfeszítése, hogy a tagokban felébredjen végre annak belátása, hogy a felismert igazságokat minél jobban megélik a mindennapjaikban is. *„(...) az emberiség számára fontos, hogy komolyan és méltósággal képviseljük azt, amit jelenleg a szellemtudományos alapokból az emberiség elé kell tárnunk.”⁽¹¹⁾*

Fentebb már utaltunk rá, hogy a Karácsonyi Gyűlés hatékonyságának elengedhetetlen feltétele volt, hogy a tagokban a megfelelő gondolatok és érzések legyenek jelen. A kapcsolatunkat az antropozófiához döntő mértékben befolyásolja, hogy hogyan viszonyulunk a látszathoz és a valósághoz. Csak úgy élhetünk földi életeink páratlan lehetőségeivel, ha az antropozófia segítségével a valóság által felismerjük a látszat valódi értékét. *„Minél jobban beleilleszkedünk annak a hangulatába, hogy a bensőnk itt körülvevő külvilág maja, illúzió, annál jobban kibontakoztatjuk azt a tetterős kedélyt, amire a következő napokban szükségünk lesz, olyan hangulatot, amely semmiképpen sem lehet negatív, hanem csakis pozitív minden részletében. Azt mondanám: Egy éve csaptak fel a tűz lángjai Goetheanumunk kupolájából és most szívünk,*

lelki szemünk elé nem emésztő, hanem építő lángok alakjában tárulhat az, ami az antropozófiai mozgalom 20 éves fennállása alatt szellemileg épült. Mert az antropozófiai mozgalom szellemi tartalmából olyan melegség árad felénk mindenünnen, amely éltetni tudja azt a számtalan csírárt, amit éppen a dornachi és hozzátartozó talaj rejteget a jövő szellemi élete számára. A bennünket itt körülvevő meleg a jövő számtalan csíráját bontakoztathatja érlelődésre, hogy egykor kiteljesedett termésként táruljanak a világ elé, annak révén, amit értük teszünk.

(...) Arra szeretném a figyelmüket felhívni, hogy ha ez a gyűlés megfelelőképpen zajlik le, ha igazán tudatában van annak, hogy minden működésünk és létünk alapja a szellemi ezotéria, akkor az önök hangulatának és lelkesedésének melegében kivirulhatnak a mindenütt jelen lévő szellemi csírák. Ma tehát egyfelől arra a hangulatra van szükségünk, amely teljes komolyságában fel tudja fogni, hogy a külső az maja, illúzió és a majából, illúzióból csírázik ki az, ami láthatatlan magvak sokaságában élhet köztünk, nem gyöngeségünk gyönyörűségére, hanem kibontakozó erőnk, akaratumk gyönyörűségére. Készítsék fel lelküket e magvak felvételére, kedves barátaim, mert lelkük megfelelő talaja a szellemi magvak csírázásának, kibontakozásának, fejlődésének. És ők az igazság. Napszerűen fénylenek, minden romot beragyogva, amire külső pillantásunk téved. Világítsuk át ma lelkünket az antropozófia és általában minden spiritualitás legmélyebb követelményével: kívül maja és illúzió, belül az igazság teljes kibontakozása, az isteni és szellemi élet teljes kibontakozása. Az antropozófia élje meg azt, amit igazságként ismertek fel benne.”⁽¹²⁾

A Karácsonyi Gyűlésen szorosan egymáshoz kapcsolódó folyamatok íveltek át és szövődtek egybe azzal a céllal, hogy az újraalapított, immár nem emberi elvárásoknak, érdekeknek, hanem a szellemvilág érdekeit képviselő, valóban ezoterikus alapokra állított Antropozófiai Társaság magába fogadja az antropozófiai mozgalmat. Az egyik folyamat az új társaság alapszabályainak minden dogmától

és szektajellegtől mentes megfogalmazása volt, amelyet az első napon Rudolf Steiner így vezetett fel:

„Az alapszabályokban mondtak tisztán a tényekhez és az emberihez kapcsolódnak, kedves barátaim. Ezek az alapszabályok kimondják: A Goetheanum itt Dornachban működik. Ezt a Goetheanumot bizonyos módon vezetik. Ebben a Goetheanumban ilyen vagy olyan módon igyekeznek előbbre vinni az emberiség fejlődését. (...) a Goetheanumhoz emberek kapcsolódtak, akik ezt vagy azt cselekszik benne és úgy gondolják, hogy tetteikkel előbbre viszik az emberiség fejlődését. Aki csatlakozni akar a társasághoz, attól nem kívánunk meg semmilyen elvet, nem állítunk elé dogmatikusan semmilyen hitvallást, tudományos meggyőződést, művészi intenciót, csak azt kívánjuk, hogy a Goetheanum tevékenységével összefonódva otthon érezze magát.(...) Ha az alapító gyűlésen kimondják, hogy egyetértenek a Dornachban készülő tevékenységgel, akkor realitást mondtak ki, semmiképpen sem kötötték meg magukat, átélt realitást mondtak ki.(...) Mentalitás, nem pedig szabályok társasága legyen, a vázolt értelemben. Az alapszabályoknak csak külsőleg kell kifejezniük azt, ami elevenen él a lelkekben.”⁽¹³⁾

A másik folyamat a következő napon, 1923. december 25-én vette kezdetét: a régi misztériumige („Ismerd meg önmagad!”) teljes megújítása, betöltése az értelmén keresztül, maga az Alapkő bemutatása, megformálása és szívekbe helyezése. A tudati lélek korában elengedhetetlen az antropológia gondolati megragadása, ha ez azonban tiszta „fej-tudás” marad, inkább terhet jelent az ember számára. Ezért is beszélt Steiner a Karácsonyi Gyűlés nyitó előadásában arról, hogy *„...az immár húsz éven át világot járó antropológiai impulzus nagy részét az a talán túlságosan sok könyv jelentette, amely a berlini Filozófiai-Antropológiai kiadóból lépett először a világ elé.”⁽¹⁴⁾* Így az értelmet megszólító korábbi fejlődési szakasz után 1923 szent napjainak és éjjeleinek terében Rudolf Steiner egyértelműen embervoltunk hármasságát szólította meg, a

fej világosságán át mélyebbre, a szívhez és a végtagokhoz is igyekezett kapcsolni az antropológiát:

„Ha az ember ezt a hármasság tagozódást megfelelő módon veszi fel, úgy, hogy (mint tegnap jeleztük) szívét elevenen áthatja az antropológiával, azután érzésével és akaratával megtanulja felismerni, hogy hogyan is illeszkedik be tagjaival a térbe, míg a világ szellemisége élteti, akkor a világ tevékeny megragadásával - tehát nem tétlen passzív, hanem aktív tevékeny megragadásával, miközben kötelességét, feladatait, élethivatását teljesíti - bizonyosan megismeri a mindenható ember- és világszeretet lényét, a kozmikus szellemiség egyik tagját. És bizonyos, hogy ha az ember bölcsen megismerő szívvel fogja fel ezt a csodálatos titkot, ami a tüdő és szív közt hat, ha belsőleg észleli a világritmusokat, melyek évezredek, eonokon át hatnak, beledobbannak az érverés és vér ritmusaiba és a világ lelkeségét ébresztik fel az emberben, akkor megadatik neki, hogy a világ ősképeinek erejével nyilatkozzon meg számára. Ahogyan aktív tevékenységünkben a mindenható kozmikus szeretetet értjük meg, úgy foghatjuk fel a világ létének ősképeit, ha a világ és szív-ritmusának rejtélyes határosságát érezzük magunkban és ezáltal ismét az ember ritmusát, mely titokzatosan lelki-szellemi módon játszódik le a tüdő és szív közt. És ha az ember helyesen érezve észleli, amit a vállain jártában is nyugvó fejrendszer nyilatkoztat meg számára, akkor szívének melegét beleárasztva, átérzi önmagát fejrendszerében és átéli saját lényében a hatékony, tevékeny, áramló kozmikus gondolatokat.

Így felismeri a lét hármasságát. Az emberi szeretetben ható kozmikus szeretetet, az emberi organizmusban ható kozmikus imaginációt és az emberiség gondolatainak mélyén titkon ható kozmikus gondolatokat, és e hármasságból érti meg szabad individuális ember voltát a kozmoszt kormányzó isteni tettek közt, és kozmikus ember voltát, amelyben az individuális ember küzd a kozmikus jövőért. A jelenkor jegyében fogja felújítani a régi mondást: „ismerd meg önmagadat“.(...)

Emberi lélek, ismered meg önmagadat a szellemben, lélekben, testben áramló lényedben. Így értjük meg azt, ami minden emberi lét lényege. És ebben az emberi szubsztanciában hat, működik és él a szellem, mely a magasságokból árad le és az emberi fejben nyilatkozik meg. A Krisztuserő, mely áthatva környezetünket a levegővel áramlik a föld körül, és légzésrendszerünkben él és hat. És ha felismerjük a föld mélyéből feltörő erőket is, melyek végtagjainkban hatnak és mindhármat: a magasság erőit, a környezet erőit, a mélység erőit ebben a pillanatban szubsztanciális formába egyesítjük, akkor lelki megértésünk odaállíthatja a kozmikus dodekaéder elé az emberi dodekaédert. Ebből a három erőből, a magasság szelleméből, környezetünk Krisztuserejéből és a mélységből feltörő, teremtően ható Atya tevékenységből formáljuk lelkünkben e pillanatban a dodekaéderei alapkövet és süllyesszük lelkünk talajába, hogy lelki életünk erős jegye és alapja legyen és ezen a szilárd, alapkövön állhassunk az Antropozófiai Társaság eljövendő működésének folyamán.

Tudatunkban megtartjuk az Antropozófiai Társaság ma megalkotott alapkövet. Megőrizzük e szívünk talajába ültetett alapkő emlékét mindannál, amit kint és itt akarunk tenni az Antropozófiai Társaság segítésére, fejlesztésére és teljes kibontakoztatására. A hármasan tagolt emberszeretetet, kozmikus imaginációt és kozmikus gondolatokat tanít nekünk. Keressük meg benne a kozmikus szeretet szubsztanciáját, amit alapul veszünk, keressük meg benne az imagináció őskéjét, amely szerint megmintázzuk szívünkben a világ szeretetét. Keressük e magasságok gondolati erejét, hogy igazán sugárzó lehessen ez a dodekaéderei imaginatív szeretetkép! Akkor azt vesszük el innen magunkkal, amire szükségünk van, akkor felfénylik lelki szemünk előtt az alapkő. Az az alapkő, melynek anyagát a kozmikus emberszeretet, képszerűségét és alakját a kozmikus emberimagináció, ragyogását pedig a kozmikus emberi gondolatok adják, és biztató fényt sugároz cselekvésünk, gondolkodásunk, érzésünk, akaratunk számára, valahányszor visszaemlékezünk erre a percre.

Helyezzük alapkövünket harmonikusan együttműködő szívek jó talajába, akik közösen, szeretettel áthatott jóakarattal hordozzák az antropozófiai törekvést a világban. Ezt sugározza majd felénk intően a szeretet szívünkbe ültetett dodekaéderi kövének gondolati fénye. Ezt jól szívleljük meg, kedves barátaim. Ez sugározza be lelkünket melegével és fényével. És megőrizzük ezt a lelki meleget és fényt, amit jó elhatározással ültettünk el szívünkben. Olyan pillanatban ültetjük el, kedves barátaim, amikor a világot igazán értő emberemlékezet visszatekint az emberiség fejlődésében az idők fordulópontjára, amikor az éjszaka sötétjéből és az emberiség morális érzületének sötétjéből, mint égi villám született meg az az emberiséghez kapcsolódó szellemi isteni lény, aki Krisztus lett.

Lelkünk óhajtott melegét és fényét erősítően és éltetően az a meleg és az a fény sugározhatja be, mely az idők fordulópontjában, mint Krisztus-fény ragyogott fel a kozmikus sötétségben. Ez a két évezrede bekövetkezett őskarácsony éljen szívünkben, értelmünkben, akaratunkban, hogy segítsen bennünket akkor, amikor a világba kívánjuk kivinni azt, amit a kozmosz után mintázott, emberibe átültetett dodekaéderi szeretet-alapkö gondolati fénye sugároz felénk.(...) Az őskarácsony újraérése adhatja meg szívünknek a meleget, értelmünknek a fényt, melyre szükségünk van, hogy helyesen valósítsuk meg antropozófiai munkánkban azt, ami a hármasan tagolt, egységgé harmonizálódott ember ismeretéből következik.”⁽¹⁵⁾

A további előadásokban Rudolf Steiner az immár megújult Társaság életét a következő gondolatokkal segítette:

„(...) el kell érnünk, el kell érnünk, hogy minden tettünket a szellemi világgal való összekapcsolódás érzése kísérje. Ez legyen éppen a különbség az Antropozófiai Társaság és bármely jelenleg fennálló más egyesület közt. A különbség az legyen, hogy az antropozófia ereje megadja annak lehetőségét, hogy a lehető legszélesebb nyilvánosságot a legigazabb, legbensőségesebb ezotériával kössük össze. Az

ezotéria nem hiányozhat a jövőben a legkülsőségebb cselekedeteinknél sem.

(...) a szellemi világnak a történelmi fejlődés e pillanatában célja van az emberiséggel az élet legkülönbözőbb területein, és rajtunk múlik, hogy tisztán és igazán kövessük a szellemi világ impulzusait. Ha az első pillanatra megütközést kelt is, huzamosabban ez egyedül üdvös. Ezért önmagunkkal is csak úgy jutunk dűlőre, ha minden alkalommal áthatjuk magunkat a szellemi világból érkező impulzusokkal”⁽¹⁶⁾

Rudolf Steiner a Karácsonyi Gyűlés utolsó napjain további iránymutatással szolgálta a megújított Antropozófiai Társaság eleven életének kibontakozását:

„Ma azonban, bensőnk legjobb isteni erőinek felesküdvé, érezzük szívünk szent lángját, ez világosítson és melegítsen szellemileg abban, amit a Goetheanummal akartunk, továbbhordozva ezt az akaratot az emberiség előrehaladásának hullámverésében.

(...) mint a legkülönbözőbb szempontokból hangsúlyoztam ezekben a napokban, ami Dornachból indul ki, azt nem földi eredetű impulzusnak kell megfelelőképpen mozgásba hoznia, hanem a szellemi világból eredő impulzusnak. A szellemi világ impulzusait követő erőt akarjuk itt kifejleszteni. Ezért beszéltem a karácsonyi ülés folyamán esti előadásaimban a történelmi fejlődésben ható különféle impulzusokról, hogy szívük megnyíljon a szellemi hatások befogadására. Ezek először beáramlanak a földi világba, nem a földi világból kell őket meríteni. Mert a szellemi világból eredt mindaz, ami eddig helyes értelemben hordozta a földi világot. A szellemi világból kell merítenünk az impulzusokat, hogy eredményesen tevékenykedhessünk a földi világért. Ez annak hangsúlyozására indít, kedves barátaim, hogy az erről az ülésről további működésünk számára magunkkal vitt indítékoknak nagy felelősséggel kell párosulniuk.(...)

Az Általános Antropozófiai Társaság megalapításához vezető ülést nem könnyed, hanem komoly gondolatokkal

kell elhagynunk. De úgy gondolom, hogy pesszimizmust senkinek sem kell magával vinnie abból, ami itt karácsonykor lejátszódott. Bár minden nap elmentünk a szomorú Goetheanum-rom mellett, de úgy gondolom, hogy amikor az üléshez a dombra feljövőben elhaladtak a rom mellett, mégis minden lélekben felöltött az itt megbeszélés és a barátaink szívében láthatólag helyesen értett dolgok nyomán egy gondolat: Megvalósulhatnak a szellemi tűz lángjai, az újjáéledő Goetheanumból az emberiség üdvére fakadó igaz szellemi élet, ez fakad a jövőben szorgalmunk, odaadásunk nyomán. És minél több bátorságot viszünk magunkkal az antropozófiai ügyek vezetéséhez, annál jobban éreztük a gyűlésünkön e napokban átáramló reményteljes szellemi fuvallatot.(...)

Kedves barátaim, vigyétek ki a világba meleg szíveteket, ahová beépítették az Antropozófiai Társaság alapkövét, vigyétek ki meleg szíveteket, erőteljes, gyógyító munkára. És megkapjátok a segítséget, hogy megvilágosodott elmével, céltudatosan vezethessétek, amit most valamennyien akartok. Ezt ma teljes erőnkkel megfogadjuk. Meglátjuk, ha ehhez méltónak mutatkozunk, akkor jó csillag uralkodik itt kiinduló akarásunkon. Kövessétek, kedves barátaim, ezt a jó csillagot. Meglátjuk, hová vezetnek az istenek e csillag fénye nyomán.”⁽¹⁷⁾

“(…) igazi lüktető életnek kell bejutnia az Antropozófiai Társaságba. Ez volt a célja Karácsonyi Gyűlésünknek.”⁽¹⁸⁾–mondotta kicsivel később Rudolf Steiner, így a Karácsonyi Gyűlés után el is kezdődhetett a munka: a megértett, átélt szellemi igazságok tettekre váltása. Mert „(…) az Antropozófiai Társaságnak olyan új impulzust kellene kapnia, amellyel valóban méltó módon tudja képviselni azt a szellemiséget, amelynek az antropozófia révén kell bejutnia az emberi civilizációba.”⁽¹⁹⁾ Ez a sorsfeladat hárul az antropozófiai mozgalom tagjaira, amely feladat komoly elkötelezettséget kíván.

„Ez az elkötelezettség akkor költözik az Antropozófiai Társaságba, ha a benne tevékenykedni akarók egyre jobban tekintetbe veszik azt, amit a Goetheanum folyóirathoz

mellékelt „Közlöny” tartalmaz, ami most minden héten eljut az antropozófus körökhöz. (...) Ezek az írások közös gondolkodást akarnak árasztani az egész Antropozófiái Társaságra, az antropozófusok ezreit egy közös atmoszférába szeretnék vonni.”⁽²⁰⁾

Erre a magától szövődő, de tudatosan is létrehozható közös atmoszférára utalt a néhány évvel korábbi ciklusában: *”Ha egy könyvet olvasunk, akkor az is az individuális, önző életünkön túlra vezet, amennyiben a szerző gondolatait nem egyedül vesszük fel, hanem, ha ez csak félig is olvasott könyv, számos más emberrel együtt ugyanazokat a gondolatokat vesszük fel, ami ismét egy bizonyos embercsoportba helyez minket, amely lélekben egyforma dolgot él meg.”*⁽²¹⁾

„Ha egy ilyen közös atmoszférában fogunk élni, ha felfogjuk, hogy az Alapelvek⁽²²⁾ ösztönözni akarják az emberek gondolkodását... Ha ez a közös gondolkodásban megjelenő közös elem létrejön, akkor ez képes lehet arra, hogy valóban hordozza a spirituálisán átfogó és széles látókörű megismerést. Akkor egy olyan erő fog élni az Antropozófiái Társaságban, amelyre a legnagyobb szükségünk van, mert az újabb civilizációnak erőteljes fellendülésre van szüksége, ha nem akar a teljes hanyatlásba zuhanni.”⁽²³⁾

„Az is szükséges, hogy felismerjük azokat a valóságos erőket, amelyeknek a Társaságban egyesült személyeket ténylegesen össze kell kötniük egymással. Ezek nem lehetnek pusztán valamilyen nézethez vagy programhoz tartozó erők, amelyek elvont tételekben fejeződnek ki. Az Antropozófiái Társaságot ezoterikus értelemben csakis az alapozhatja meg és tarthatja fenn, ami reális emberi kapcsolatként létezik.”⁽²⁴⁾

Végezetül idézzük fel Rudolf Steiner szavait, amiért a Karácsonyi Gyűlésnek „igazi lüktető életet” kellett vinnie az Antropozófiái Társaságba:

„Ami a rendeletekben és a paragrafusokban áll, abból az antropozófia útján reálisan semminek sem szabad megjelennie, mindennek a valóságos életen kell alapulnia. Mert csak az igazi élet képes felvenni magába az ezoterikát.”⁽²⁵⁾

A kiadvány a 2022. december 17-én megtartott „99 éves a Szív Alapköve” rendezvényre készült.

A szöveget összeállította: Balogh Gábor

A kiadvány más kapcsolódó írásokkal elérhető az alábbi címen:

www.antropozofus.hu/karacsony

Források a Magyar Antropozófiai Társaság alábbi könyvei:

- 1, Rudolf Steiner: A karmikus összefüggések ezoterikus vizsgálata II. - GA236
- 2, Rudolf Steiner: A karácsonyi gyűlés – GA260
- 3, Rudolf Steiner: A csillagok világa és az ember – GA219
- 4, Rudolf Steiner: A karácsonyi gyűlés – GA260
- 5, Rudolf Steiner: A magasabb világok megismerésének útja - GA10
- 6, Rudolf Steiner: A szellemi lények működése az emberben - GA102
- 7, Rudolf Steiner: A külső világ spirituális háttere I. - GA177
- 8, Rudolf Steiner: A társadalmi rejtély belső szempontja - GA193
- 9, Rudolf Steiner: A karácsonyi gyűlés – GA260
- 10, Rudolf Steiner: A külső világ spirituális háttere I. - GA177
- 11,-17,; Rudolf Steiner: A karácsonyi gyűlés – GA260
- 18, Rudolf Steiner: A karmikus összefüggések ezoterikus vizsgálata VI. - GA240
- 19, Rudolf Steiner: A karmikus összefüggések ezoterikus vizsgálata IV. - GA238
- 20, Rudolf Steiner: A karmikus összefüggések ezoterikus vizsgálata II. - GA236
- 21, Rudolf Steiner: A társadalmi rejtély belső szempontja - GA193
- 22, Rudolf Steiner: Antropozófiai vezérlő tételek - GA26
- 23, Rudolf Steiner: A karmikus összefüggések ezoterikus vizsgálata II. - GA236
- 24, Rudolf Steiner: A karmikus összefüggések ezoterikus vizsgálata IV. - GA238
- 25, Rudolf Steiner: A karmikus összefüggések ezoterikus vizsgálata II. - GA236

99 éves a Szív Alapköve

Az 1923. évi Karácsonyi Gyűlés szellemében újítsuk meg az egymáshoz és az Antroposofia Lényhez való kapcsolódásunkat!

„Aki az antropozófiát elfogadja, szívébe mélységes meggyőződéssel kell beköltöznie annak, hogy nemcsak az ásványok, növények, állatok és emberek létezése mögött áll ott mindig valami szellemiség, hanem a külsőleg, a majához, az illúzióhoz tartozó Antropozófiai Társaság mögött is ott lebeg az antropozófiai mozgalom spirituális ősképe, aminek az Antropozófiai Társaság működésében és tevékenységében kell realizálnia.”^(GA238)

Rudolf Steiner